

David Lagercrantz

Obscuritas

400 sider

Hr. Ferdinand

En krimi hedder bogen på forsiden; vi vil kalde det en international thriller hvor rigtig mange aspekter af klodens grusomheder omkring flygtninge, invasioner, forhørsteknik og talibankrig bliver mejslet ned på papiret og ind i læserens psyke.

Hold da op.

Vi er tilbage i 2003. USA har lige invaderet Irak, da en flygtning fra Afghanistan findes brutalt myrdet i Stockholm. Anklagen rettes hurtigt mod en vis Giuseppe Costa, der nu bliver udsat for en forhørsteknik, som man må sige har en vis klasse og aura over sig.

Han forkaster politiets teori, naturligvis, og nu står man så tilbage helt uden spor. Kun Micaela Vargas, en politikvinde, lugter der er noget uldent i sagen og opsøger forhørseksperter, Hans Rekke.

Og så er det, at efterforskningen begynder forfra med helt nye drejninger og nuancer.

Vi kommer forbi Talibans had mod den vestlige verden, hvilket afstedkommer mange finurlige episoder, bl.a. omkring musiks betydning.

Lagercrantz markedsfører bogen som den første i en serie. Og det tegner da godt.

Vi læser rigtig mange krimier og må erkende blankt, at den her thriller, som vi altså vælger at kalde den, den fik os helt ud på kanten af stolen, fordi den i et sprog og i en fortællerstil over niveau formår at få os til vitterligt at tro på karaktererne og handlingen i bogen.

Vi kommer både til Pakistan i halvfjerdserne, i halvfemserne, til Kabul i samme årti, endda natten til meget præcise datoer, hvilket gør bogen up-beated og troværdig, og også til Moskva i firserne med den præcise betegnelser på gader og bygninger.

Obscuritas er en intelligent pageturner, hvor intet er, som det ser ud, og det er jo næsten aldrig i krig, terror og internationale forbrydelser.

Bogen tryllebinder læseren, også fordi den inddrager nogle menneskelige aspekter, der i og for sig fortsat er lidt af et tabu.

Læs bogen og nyd den!